

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΘΕΜΑΤΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

**ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟ Ν 4335/2015
(ΙΣΧΥΣ ΑΠΟ 1.1.2016)**

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πρακτικά Θέματα Πολιτικής Δικονομίας

Πρακτικά Θέματα Πολιτικής Δικονομίας
Κώστας Κουτσουλέλος

ISBN 978-960-562-522-1

Σύμφωνα με το Ν. 2121/93 για την Πνευματική Ιδιοκτησία απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοσή του σε ηλεκτρονική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή και η φωτοανατύπωσή του με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΔΗΛΩΣΗ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

Το περιεχόμενο του παρόντος έργου έχει τύχει επιμελούς και αναλυτικής επιστημονικής επεξεργασίας. Ο εκδοτικός οίκος και οι συντάκτες δεν παρέχουν διά του παρόντος νομικές συμβουλές ή παρεμφερείς συμβουλευτικές υπηρεσίες, ουδεμία δε ευθύνη φέρουν για τυχόν ζημία τρίτου λόγω ενέργειας ή παράλειψης που βασίστηκε εν όλω ή εν μέρει στο περιεχόμενο του παρόντος έργου.

Art Director:	Θεόδωρος Μαστρογιάννης
Υπεύθυνος Παραγωγής:	Ανδρέας Μενούκος
Φωτοστοιχειοθεσία:	Αγγελική Ορφανουδάκη
Παραγωγή:	NB Production AM250216M23

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μαυρομιάλη 23, 106 80 Αθήνα
Τηλ.: 210 3678 800 • Fax: 210 3678 819
<http://www.nb.org> • e-mail: info@nb.org
Αθήνα: Μαυρομιάλη 2, 106 79 • Τηλ.: 210 3607 521
Πειραιάς: Φίλωνος 107-109, 185 36 • Τηλ: 210 4184 212
Πάτρα: Κανάρη 15, 262 22 • Τηλ.: 2610 361 600
Θεσ/νίκη: Φράγκων 1, 546 26 • Τηλ.: 2310 532 134

© 2016, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΕΒΕ

Κώστας Κουτσουλέλος
Δικηγόρος

Πρακτικά Θέματα Πολιτικής Δικονομίας

Μετά τον νέο Ν 4335/2015
(ισχύς από 1.1.2016)

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Civil Procedure: Case Studies

Kostas Koutsoulelos
Attorney-at-law

Abstract: This edition includes 60 case studies covering most parts of Civil Procedure (General Part, Law of Evidence, Enforcement, Provisional Measures, Special Proceedings etc.) along with reference to substantive law (Civil law, Commercial law etc.). Many of these case studies have been used in the past as exam questions for applicants to Greek Law Schools and the National School of Judges. They are based on case-law and on those procedural issues most often raised in practice or that derive from critical aspects of the procedure. The analysis follows the method of judicial decision-making, with a view of enabling students, lawyers, future judges and any other interested parties understand how procedural rules work in practice.

ISBN 978-960-562-522-1

COPYRIGHT

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, without the prior permission of NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A., or as expressly permitted by law or under the terms agreed with the appropriate reprographic rights organisation. Enquiries concerning reproduction which may not be covered by the above should be addressed to NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A. at the address below.

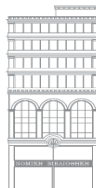
DISCLAIMER

The content of this work is intended for information purposes only and should not be treated as legal advice. The publication is necessarily of a general nature; NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A. makes no claim as to the comprehensiveness or accuracy of the information provided; Information is not offered for the purpose of providing individualized legal advice. Professional advice should therefore be sought before any action is undertaken based on this publication. Use of this work does not create an attorney-client or any other relationship between the user and NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A. or the legal professionals contributing to this publication.

NOMIKH BIBAIOTHIKH

23, Mavromichali Str., 106 80 Athens Greece
Tel.: +30 210 3678 800 • Fax: +30 210 3678 819
<http://www.nb.org> • e-mail: info@nb.org

© 2016, NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με το άρθρο 1 του Ν 4335/2015 (ΦΕΚ Α΄ 87/23.7.2015) επέρχονται ουσιώδεις μεταβολές στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι περισσότερες των οποίων αφετηριάζονται από την 1.1.2016 (κατά τις μεταβατικές διατάξεις του).

Σκοπός του νομοθέτη είναι η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, δεδομένου ότι τις τελευταίες δεκαετίες εμφανίζεται το φαινόμενο της μεγάλης καθυστέρησης εκδίκασης των αστικών υποθέσεων σε σημείο που, σε ορισμένες περιπτώσεις, φθάνει τα όρια της αρνησιδικίας. Μεγάλες καθυστερήσεις που δεν εστιάζονται μόνον στην οριστική ή τελεσίδικη εκδίκαση των αστικών υποθέσεων, αλλά και στην ολοκλήρωση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Οι σημαντικότερες μεταβολές στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εστιάζονται:

1. Στην εισαγωγή για συζήτηση και συζήτηση των αγωγών ενώπιον όλων των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, κυρίως στην τακτική διαδικασία. Ο νομοθέτης σκέφθηκε να εκμεταλλευθεί τον χρόνο που μεσολαβεί από την άσκηση της αγωγής μέχρι τη συζήτησή της, δεδομένου ότι όλες οι διαδικαστικές πράξεις (κατάθεση προτάσεων, άσκηση παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων, ανακοινώσεων, ανταγωγών, κ.λπ.) πρέπει να γίνουν εντός ορισμένου χρόνου, ώστε όταν συζητηθεί η υπόθεση ο δικαστής να έχει πλήρη φάκελο και αν κατά την κρίση του δεν εμφανίζει κενά, κ.λπ. να εκδώσει οριστική απόφαση, διαφορετικά μπορεί να διατάξει την εξέταση μαρτύρων, διαδίκων, πραγματογνωμοσύνης, αυτοψίας. Με τον τρόπο αυτόν η έγγραφη διαδικασία αποτελεί πλέον τον κανόνα εκδίκασης των υποθέσεων στην τακτική διαδικασία, ενώ για τις ειδικές διαδικασίες εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις με κύρια αυτή του άρθρου 591 ΚΠολΔ.

2. Στην εντός ορισμένου χρόνου (8μηνο) ολοκλήρωση της αναγκαστικής εκτέλεσης, ιδίως όταν η απαίτηση του δανειστή είναι χρηματική. Από την ημέρα της κατάσχεσης μέχρι την ανωτέρω προθεσμία πρέπει να έχει ολοκληρωθεί όλη η διαδικασία, κυρίως να έχουν ασκηθεί όλα τα προβλεπόμενα ένδικα βοηθήματα και μέσα και να έχουν εκδοθεί οι σχετικές αποφάσεις από τα δικαστήρια της αναγκαστικής εκτέλεσης, ώστε ο δανειστής να ικανοποιηθεί μέσα στο χρονικό αυτό διάστημα. Σημειώνεται ότι επιτρέπονται οι πολλαπλές κατασχέσεις.

3. Στην αναμόρφωση και συστηματικοποίηση των ειδικών διαδικασιών. Οι διαφορές που υπάγονται στις ειδικές διαδικασίες διακρίνονται πλέον σε τρεις κατηγορίες:

α) σε μη περιουσιακές (γαμικές, σχέσεις γονέων και τέκνων και λοιπές οικογενειακές διαφορές),

β) σε περιουσιακές (μισθωτικές, από οριζόντια ή κάθετη ιδιοκτησία, εργατικές, επαγγελματιών και οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, από αμοιβές, από αυτοκίνητα, από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, από πιστωτικούς τίτλους) και

γ) στις διαταγές (πληρωμής και απόδοσης του μισθίου).

Όλα τα πρακτικά του παρόντος αναμορφώθηκαν και συμπληρώθηκαν με βάση τις διατάξεις του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Αθήνα, Φεβρουάριος 2016

Κώστας Κουτσουλέλος

Δικηγόρος Αθηνών

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μετά την επιτυχία που είχε και έχει η Επιτομή της Πολιτικής Δικονομίας αποφάσισα την έκδοση του παρόντος βιβλίου, το οποίο περιέχει εξήντα (60) πρακτικά που καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της ύλης, με σκοπό την εξοικείωση του ενδιαφερομένου φοιτητή, δικηγόρου, κ.λπ. στην εφαρμογή των δικονομικών κανόνων στην πράξη, με τρόπο απλό, άμεσα κατανοητό και σύμφωνο με τους κανόνες της δικονομικής σκέψης, ώστε μαζί με την Επιτομή της Πολιτικής Δικονομίας να αποτελέσουν ολοκληρωμένο εφόδιο για την αντιμετώπιση κάθε είδους νομικών εξετάσεων για τον φοιτητή, τον υποψήφιο δικαστή, κ.λπ.

Πολλά από τα πρακτικά αυτά έχουν αποτελέσει θέματα εξετάσεων στις Νομικές Σχολές Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Κομοτηνής, καθώς και για την εισαγωγή στη Σχολή Δικαστών, άλλα στηρίζονται σε αποφάσεις δικαστηρίων και άλλα διαμορφώθηκαν κατάλληλα με βάση δικονομικά θέματα που είτε εμφανίζονται συχνότερα στην πράξη, είτε στηρίζονται σε κρίσιμα δικονομικά θέματα.

Πολλά πρακτικά αναφέρονται σε περισσότερα τμήματα της Πολιτικής Δικονομίας (Γενικό Μέρος, Απόδειξη, Ένδικα Μέσα, Αναγκαστική Εκτέλεση, Ασφαλιστικά Μέτρα, Ειδικές Διαδικασίες, κ.λπ.) ή ακόμα και του ουσιαστικού δικαίου (Αστικό, Εμπορικό, κ.λπ.), όπως, άλλωστε, εμφανίζονται και στην πράξη συνήθως και οι υποθέσεις που αναλαμβάνουν οι δικηγόροι, που τυχόν να μην ενδιαφέρουν τον αναγνώστη. Για τον λόγο αυτόν επιλέχθηκε η δημιουργία ευρετηρίου πρακτικών για κάθε ένα από τα οποία γίνεται μνεία του αντίστοιχου τμήματος της Δικονομίας στο οποίο αναφέρονται οι ερωτήσεις τους, ώστε να περιορίζει το ενδιαφέρον του στα θέματα που τον απασχολούν.

Σημειώνεται, τέλος, ότι για τις απαντήσεις των πρακτικών επιλέχθηκε η δικανική μέθοδος, δηλαδή, παράθεση του κανόνα δικαίου με πλήρη ανάλυσή του, αναφορά στα πραγματικά περιστατικά όπως προκύπτουν

απ' αυτά και υπαγωγή αυτών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου, δεδομένου ότι κατά την κρίση μου μόνον με τον τρόπο αυτόν ο ενδιαφερόμενος μπορεί να κατακτήσει τον μηχανισμό της νομικής σκέψης, αλλά και να οδηγείται χωρίς λάθη στις ορθές απαντήσεις.

Σούνιο, Ιούλιος 2004

Κώστας Κουτσουλέλος

Δικηγόρος Αθηνών

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	7
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ.....	9
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	19
[1] Δικαιοδοσία - Μισθωτικές Διαφορές - Αρμοδιότητα - Απόφαση - Ένδικα Μέσα	21
[2] Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις ..	25
[3] Αρμοδιότητα - Ανακοίνωση - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις	27
[4] Αγωγή (αναγνωριστική) - Αρμοδιότητα - Διαδικαστικές προϋποθέσεις - Παρέμβαση - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Δικαστικά Έξοδα	30
[5] Αγωγή (σώρευση) - Αρμοδιότητα - Απόφαση - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Απόδειξη (βάρος) - Ένδικα Μέσα	34
[6] Αγωγή (καταψηφιστική) - Προϋποθέσεις Παροχής Ενόμου προστασίας - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Απόδειξη (βάρος)	37
[7] Δικαιοδοσία - Αρμοδιότητα - Παρέκταση - Παραίτηση της αγωγής.....	39
[8] Απόφαση - Αναγκαστική Εκτέλεση (εκτελεστοί τίτλοι)	43
[9] Αρμοδιότητα - Δεδικασμένο.....	45

[10]	Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας	48
[11]	Απόδειξη (αποδεικτικά έγγραφα).....	50
[12]	Διαδικαστικές Προϋποθέσεις - Ομοδικία - Αγωγή (σώρευση)...	51
[13]	Δικαιοδοσία - Απόφαση	55
[14]	Δικαιοδοσία - Δεδικασμένο - Γαμικές Διαφορές	57
[15]	Δικαιοδοσία - Παρέκταση - Διαδικαστικές Πράξεις.....	59
[16]	Αρμοδιότητα - Αγωγή (σώρευση) - Δικόγραφα - Μισθωτικές Διαφορές	62
[17]	Αρμοδιότητα - Παρέκταση - Προσεπίκληση - Ερημοδικία - Ένδικα Μέσα	64
[18]	Αρμοδιότητα - Ομοδικία - Επιδόσεις - Προϋποθέσεις Παροχής Εννόμου Προστασίας - Επαναφορά των Πραγμάτων - Αγωγή Κακοδικίας - Αντίκλητος - Απόδειξη (αποδεικτικά μέσα) - Ένδικα Μέσα	68
[19]	Δικαιοδοσία - Αγωγή (παρεμπίπτουσα) - Προτάσεις - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές	75
[20]	Αγωγή (σώρευση) - Αρμοδιότητα - Γαμικές Διαφορές - Δεδικασμένο.....	77
[21]	Δικαιοδοσία - Μισθωτικές Διαφορές - Αρμοδιότητα - Απόφαση - Ένδικα Μέσα	80
[22]	Αρμοδιότητα - Αυτοκίνητα - Αγωγή (πλαγιαστική, σώρευση) - Ομοδικία - Δεδικασμένο - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις.....	83

- [23] Εργατικές Διαφορές - Αρμοδιότητα - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις - Παρέμβαση - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Δικαστικά Έξοδα - Παρεμπόμποντα Ζητήματα - Δεδικασμένο - Δίκη (αναστολή) - Δικαιοδοσία- Δικαστήρια (ειδικά) - Συμβιβασμός - Απόδειξη (αποδεικτικά μέσα) - Αναγκαστική Εκτέλεση (εκτελεστοί. τίτλοι) - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές..... 89
- [24] Αρμοδιότητα - Παρέμβαση - Δεδικασμένο - Ένδικα Βοηθήματα (τριτανακοπή) 96
- [25] Δικαιοδοσία - Αρμοδιότητα - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις- Εργατικές Διαφορές - Επιδόσεις - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Ένδικα Μέσα - Αναγκαστική Εκτέλεση (εκτελεστοί τίτλοι, προδικασία, αναστολή εκτελεστότητας, κατάσχεση, αναγκαστική διαχείριση) - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Ερημοδικία 100
- [26] Αρμοδιότητα - Εκκρεμοδικία - Αναγκαστική Εκτέλεση (ανακοπή, πρόσθετοι λόγοι) - Δεδικασμένο - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις - Ένδικα Μέσα 107
- [27] Δικαιοδοσία - Αρμοδιότητα - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Απόδειξη (βάρος, αποδεικτικά μέσα) - Εκκρεμοδικία - Δικαστικά Έξοδα - Αγωγή (αναγνωριστική) - Αναγκαστική Εκτέλεση (προδικασία, ανακοπή, πρόσθετοι λόγοι, εκτελεστοί τίτλοι, αναγγελία δανειστών) - Παρέμβαση - Απόφαση (αναστολή εκτελεστότητας) - Δεδικασμένο - Ερημοδικία 115
- [28] Αγωγή (σώρευση, συνεκδίκαση) - Ομοδικία - Αρμοδιότητα - Παρέκταση - Ερημοδικία - Απόδειξη (προαπόδειξη, πράξη, αποδεικτικά μέσα) - Παραίτηση αγωγής - Αναγκαστική Εκτέλεση (ανακοπή, αναστολή εκτελεστότητας αναστολή εκτέλεσης, κατάσχεση, πλειστηριασμός, χρηματικές απαιτήσεις, ειδικά περιουσιακά στοιχεία, αναγκαστική διαχείριση, προνομιούχοι δανειστές) - Ένδικα Μέσα 128

- [29] Αρμοδιότητα - Προτάσεις - Ερημοδικία - Απόδειξη (προαπόδειξη, πράξη) - Ένδικα Μέσα - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Παρεμπόμποντα Ζητήματα - Δεδικασμένο - Αναγκαστική Εκτέλεση (ανακοπή τρίτου) - Ομοδικία 139
- [30] Αρμοδιότητα - Ομοδικία - Δίκη (διακοπή) - Διαδικαστικές Προϋποθέσεις - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Αυτοκίνητα - Απόδειξη (αποδεικτικά μέσα, βάρος) - Ερημοδικία - Ένδικα Μέσα 147
- [31] Αρμοδιότητα - Αγωγή - Απόφαση - Ένδικα Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Απόδειξη 155
- [32] Αρμοδιότητα - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές - Απόδειξη 160
- [33] Αρμοδιότητα - Αγωγή - Μισθωτικές Διαφορές - Εκκρεμοδικία - Αναγκαστική Εκτέλεση 163
- [34] Αρμοδιότητα - Αναγκαστική Εκτέλεση - Μέσα Επίθεσης και Άμυνας - Απόδειξη - Ένδικα Μέσα - Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές 167
- [35] Αρμοδιότητα - Αγωγή - Δικαστικά Έξοδα - Ομοδικία - Ερημοδικία 173
- [36] Ομοδικία - Αρμοδιότητα-Ασκηση αγωγής-Αποδοχή αγωγής- Αναγκαστική εκτέλεση - Προσωρινή εκτελεστικότητα - Ένδικα μέσα - Αναγκαστική κατάσχεση 178
- [37] Δικαιοδοσία - Ομοδικία-Παρέμβαση - Ένδικα μέσα - Δεδικασμένο-Αναγκαστική εκτέλεση - Ανακοπή - Πλειστηριασμός - Πίνακας κατάταξης - Υποκατάσταση επισπεύδοντος δανειστή 184

- [38] Νομιμοποίηση - Προϋποθέσεις παροχής έννομης προστασίας - Δεδικασμένο 193
- [39] Αρμοδιότητα - Αγωγή - Αίτημα αγωγής - Αναγκαστική εκτέλεση - Κατάσχεση..... 196
- [40] Αρμοδιότητα - Διαδικασία - Απόδειξη - Βάρος απόδειξης - Ασφαλιστικά μέτρα - Μεσεγγύηση - Δεδικασμένο - Εκτελεστότητα 200
- [41] Μισθωτικές διαφορές - Εκχώρηση απαίτησης - Αναγκαστική εκτέλεση - Ανακοπή - Προθεσμία και λόγοι ανακοπής - Έφεση - Αναίρεση..... 205
- [42] Γαμικές διαφορές - Εκουσία δικαιοδοσία - Αρμοδιότητα 210
- [43] Μισθωτικές διαφορές - Αρμοδιότητα - Δεδικασμένο - Ένσταση συμψηφισμού - Έφεση 213
- [44] Αρμοδιότητα - Ειδικές διαδικασίες - Αυτοκινητικές διαφορές - Απόδειξη - Μάρτυρες - Αγωγή - Αοριστία - Αναίρεση 221
- [45] Αρμοδιότητα - Ειδικές Διαδικασίες - Προσβολές από δημοσιεύματα - Αναγκαστική εκτέλεση 228
- [46] Αρμοδιότητα - Απόδειξη - Μάρτυρες - Αναγκαστική εκτέλεση - Προσωρινή εκτελεστότητα - Προσωπική κράτηση - Έφεση - Αναστολή εκτελεστότητας - Διαταγή πληρωμής - Πλαστότητα εγγράφου 232
- [47] Αρμοδιότητα - Αγωγή - Συνέπειες άσκησης - Δικαστικά έξοδα - Κλήτευση διαδίκων - Ενσταση και άρνηση - Απόδειξη - Βάρος απόδειξης - Μάρτυρες - Έφεση - Διαδικασία κατ' έφεση δίκης..... 244

- [48] Αρμοδιότητα - Αγωγή - Αοριστία - Ενσταση και άρνηση - Νομιμοποίηση - Απόδειξη - Βάρος απόδειξης - Ανακοπή ερημοδικίας - Λόγοι ανακοπής 250
- [49] Μισθωτικές διαφορές - Αγωγή-Αντικειμενική σώρευση αγωγών - Αρμοδιότητα - Δικαίωμα επίσεσης - Ενστάσεις - Αναγκαστική εκτέλεση - Ανακοπή - Προθεσμία ανακοπής - Νομιμοποίηση-Ομοδικία - Αναγγελία δανειστών - Πίνακας κατάταξης - Ανακοπή κατά πίνακα - Προνόμια - Έξοδα εκτέλεσης - Εκτελεστικές δίκες - Πρόσθετη παρέμβαση 255
- [50] Αναγκαστική εκτέλεση - Τίτλοι εκτελεστοί - Συμβολαιογραφικά έγγραφα - Υποχρέωση για ενέργεια πράξης - Επιταγή για εκτέλεση - Αγωγή αποζημίωσης 265
- [51] Μισθωτικές διαφορές - Δυστροπία - Υπομίσθωση - Αγωγή - Αοριστία αγωγής - Ομοδικία - Αναίρεση - Ενστάσεις- Απόδειξη - Βάρος απόδειξης - Δεδικασμένο - Εκτελεστότητα 268
- [52] Αγωγή - Σώρευση αγωγών - Ομοδικία - Προσεπίκληση - Αρμοδιότητα - Νομιμοποίηση - Δεδικασμένο - Κύρια παρέμβαση .. 274
- [53] Προτάσεις - Ερημοδικία - Ανακοπή ερημοδικίας - Έφεση - Δεδικασμένο - Παρεμπίπτοντα ζητήματα - Αναγκαστική εκτέλεση - Ανακοπή τρίτου-Εκτελεστικές δίκες - Ομοδικία - Πρόσθετη παρέμβαση - Κατάσχεση επικαρπίας..... 281
- [54] Αναγκαστική εκτέλεση - Ανακοπή - Λόγοι ανακοπής - Προθεσμία - Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής - Ερημοδικία 289
- [55] Καταδίκη σε δήλωση βούλησης - Σώρευση αγωγών - Προϋποθέσεις παροχής έννομης προστασίας - Αρμοδιότητα - Αναγκαστική εκτέλεση - Δεδικασμένο- Εκτελεστότητα - Αγωγή - Συνέπειες άσκησης - Εκκρεμοδικία - Διάθεση επιδίκου αντικειμένου 295

[56]	Αναγκαστική εκτέλεση - Ανακοπή τρίτου - Μεσεγγύηση - Αμφοτεροβαρείς συμβάσεις - Εκτελεστικές δίκες - Ένδικα μέσα	301
[57]	Οροφοκτησία - Αρμοδιότητα - Συμβιβαστική επέμβαση - Διαταγή πληρωμής - Απάντηση και ένσταση - Απόδειξη-Βάρος απόδειξης - Ερημοδικία	306
[58]	Αρμοδιότητα - Αποφάσεις - Διακρίσεις αποφάσεων - Έφεση - Αγωγή - Συνέπειες άσκησης - Μεταβολή αιτήματος αγωγής - Διαδικασία κατ' έφεση δίκης	310
[59]	Αρμοδιότητα - Παρέκταση - Αγωγή - Αντικειμενική σώρευση αγωγών - Συνέπειες άσκησης αγωγής - Τόκοι υπερημερίας - Σιωπηρή ομολογία - Έφεση - Αναίρεση - Αναγκαστική εκτέλεση - Προσωρινή εκτελεστότητα - Ανακοπή - Καταχρηστική άσκηση δικαιώματος	314
[60]	Προσεπίκληση - Δικονομικός εγγυητής - Ιδιωτικά έγγραφα - Αμφισβήτηση γνωσιότητας - Πλαστότητα - Διαδικασία στα ειρηνοδικεία - Παράσταση πληρεξουσίου δικηγόρου - Προτάσεις	321
	ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ	325

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Απαλαγάκη Χ.*, Εφαρμογές Πολιτικής Δικονομίας [2Α & 2Β], 2008.
- Η ίδια*, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (Ερμηνεία κατ' άρθρο), 2013.
- Γέσιου-Φαλτσή Π.*, Η πολιτική δικονομία από τη θεωρία στην πράξη, 1993, 613.
- Η ίδια*, Παρέμβαση, στον τόμο «Οι ενστάσεις στην πολιτική δίκη», Πρακτικά του 15ου Συνεδρίου της Ένωσης Ελλήνων Δικονομολόγων, 1992, 116.
- Δανηλάτου Α.*, Αρμοδιότητες των πολιτικών δικαστηρίων, 2015.
- Καρατζά Λ.*, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (τσέπης), 2016.
- Κεραμεύς Κ. / Κονδύλης Δ. / Νίκας Ν.*, Ερμηνεία ΚΠολΔ.
- Κλαμαρής Ν.*, Άρνηση του ενυπόθηκου δανειστή για αντικατάσταση του ενυπόθηκου αντικειμένου, επίσπευση αναγκαστικής εκτελέσεως από τον ενυπόθηκο δανειστή και κατάχρηση δικαιώματος, Προσφορά στον Γ. Μιχαηλίδη-Νουάρο Α', 1987, 553.
- Ο ίδιος*, Η καταχρηστική άσκησης δικαιώματος εν τω αστικώ δικονομικώ δικαίω, Α' και Β', 1980.
- Κολοτούρος Π.*, Ένδικα μέσα και βοηθήματα κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, 2013.
- Ο ίδιος*, Ενστάσεις κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, 2011.
- Κουσουλής Σ.*, Η παρέμβαση του δανειστή στην εκτελεστική δίκη, 1990.
- Κουτσουλέλος Κ.*, «Πολιτική Δικονομία», Μετά τον νέο Ν 4335/2015 (ισχύς από 1.1.2016), εκδ. 2016.
- Ο ίδιος*, «Αναγκαστική Εκτέλεση» Μετά τον νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Ν 4335/2015), εκδ. 2016.
- Μπαλογιάννη Ε.*, Διαγράμματα Πολιτικής Δικονομίας, 2012.

Μπέης Κ., «Πολιτική Δικονομία».

Ο ίδιος, «Ένδικα μέσα και ανακοπές» έκδ. 1983.

Μπούγας Ι., Η εκδίκαση υποθέσεων που δεν είναι γνήσια ασφαλιστικά μέτρα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, 2015.

Μπρίνιας Ι., «Αναγκαστική εκτέλεσις», έκδ. Β΄.

Νίκας Ν., Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης Ι, 2010.

Νικολόπουλος Γ., Αναγκαστική Εκτέλεση, Β΄ έκδ. αναθεωρημένη, 2012.

Πίψου Λ., Αναγκαστική εκτέλεση για παράλειψη ή ανοχή πράξεως, 1992.

Ποδηματά Ε., Τα αντικειμενικά όρια του δεδικασμένου, ιδίως επί ενστάσεων Ι, 1995 και ΙΙ, 2001.

Η ίδια, Ζητήματα εφαρμογής των άρθρων 933 και 936 ΚΠολΔ, 1991.

Η ίδια, Ενστάσεις στην αναγκαστική εκτέλεση. Οι λόγοι ανακοπής του άρθρου 933 και 936 ΚΠολΔ, 1991.

Σταματόπουλος Σ., Η δικαστική προστασία του τρίτου στην αναγκαστική εκτέλεση κατά την ΚΠολΔ 936, 1994.

Τριάντος Ν., Διαταγή πληρωμής - Πιστωτικοί τίτλοι & διαταγή απόδοσης μισθίου, 2014.

Χαμηλοθώρης Ι./Κλουκίνας Χ./Κλουκίνας Θ. (Γιαννοπούλου Ε.), Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης - Γενικό Μέρος (τόμος 1ος), 2003.

Χαμηλοθώρης Ι./Κλουκίνας Χ./Κλουκίνας Θ. (Βαφειάδου Π.), Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης - Αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση μη χρηματικών απαιτήσεων, (τόμος 2ος), 2005.

Χαμηλοθώρης Ι./Κλουκίνας Χ./Κλουκίνας Θ. (Βαφειάδου Π.), Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης - Κατάσχεση (τόμος 3ος), 2007.

Χαμηλοθώρης Ι./Κλουκίνας Χ./Κλουκίνας Θ. (Γιαννοπούλου Ε.), Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης - Πλειστηριασμός (τόμος 4ος), 2005.

Χαμηλοθώρης Ι./Κλουκίνας Χ./Κλουκίνας Θ. (Γιαννοπούλου Ε.), Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης - Αναγκαστική διαχείριση - Προσωπική κράτηση (τόμος 5ος), 2007.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1

Δικαιοδοσία • Μισθωτικές Διαφορές • Αρμοδιότητα • Απόφαση
• Ένδικα Μέσα

Ο Α, Έλληνας, κάτοικος Αθήνας, εκμίσθωσε ένα διαμέρισμα που είχε στον Πειραιά, στον Β, Γερμανό υπήκοο, μέλος της διπλωματικής αποστολής στην Ελλάδα, αντί μηνιαίου μισθώματος 1.000 €.

Ο Β εγκαταστάθηκε, μαζί με την οικογένειά του, στο παραπάνω διαμέρισμα, αλλά, μετά την παρέλευση των έξι (6) πρώτων μηνών, αρνείται να καταβάλλει στον Α τα μισθώματα.

Ερωτάται: 1) Μπορεί ο Α να εναγάγει τον Β στα ελληνικά δικαστήρια και να ζητήσει την απόδοση του μισθίου, λόγω της καθυστέρησης καταβολής των οφειλομένων μισθωμάτων, που οφείλεται στην δυστροπία του Β;

2) Εάν ο Α ασκήσει, τελικά, την πιο πάνω, αγωγή για απόδοση του μισθίου: σε ποιο δικαστήριο, αρμόδιο, θα απευθύνει το δικόγραφο της αγωγής του; Και τι απόφαση θα εκδώσει το δικαστήριο;

Απάντηση

1. Τα ελληνικά δικαστήρια μπορούν να εκδικάζουν διεθνείς ιδιωτικές διαφορές, εφόσον υφίσταται τοπική αρμοδιότητα ελληνικού δικαστηρίου (άρθρ. 3 § 1 ΚΠολΔ). Εξαιρετικά, όμως, στις γαμικές διαφορές και στις διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων (άρθρ. 592, 601 ΚΠολΔ) δεν λαμβάνεται υπόψη η τοπική αρμοδιότητα (για τον προσδιορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας) αλλά η ιθαγένεια ενός των συζύγων. Στην δικαιοδοσία των ελληνικών πολιτικών δικαστηρίων δεν υπάγονται οι αλλοδαποί

εκείνοι, οι οποίοι απολαμβάνουν του προνομίου της ετεροδικίας (άρθρ. 3 § 2 ΚΠολΔ).

Ετεροδικία είναι η μη υπαγωγή κάποιου προσώπου στην δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων, στην οποία έπρεπε κανονικά να υπαχθεί. Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, του προνομίου αυτού απολαμβάνουν:

- α) τα ξένα κράτη, για πράξεις που ανάγονται στην άσκηση της εξουσίας τους και οι αρχηγοί τους,
- β) οι διπλωματικοί αντιπρόσωποι των ξένων κρατών, η οικογένεια και το υπηρετικό τους προσωπικό, εφόσον οι τελευταίοι είναι αλλοδαποί,
- γ) οι πρέσβεις που ασκούν διπλωματικά καθήκοντα και,
- δ) τα ξένα στρατεύματα, με την προϋπόθεση ότι η διέλευση ή παραμονή τους στην Ελλάδα επιτράπηκε με τυπικό νόμο (άρθρ. 27 § 2 Σ.).

Σε ορισμένες, όμως, περιπτώσεις το προνόμιο αυτό δεν ισχύει και ο αλλοδαπός που το απολαμβάνει, θα υπαχθεί στην δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων, εάν:

- η διαφορά αφορά ακίνητο που βρίσκεται στην Ελλάδα (άρθρ. 3 § 2, 29 ΚΠολΔ),
- πρόκειται για πράξεις αντίθετες με το λειτούργημά του,
- υπέβαλε τον εαυτό του στην δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων, είτε γιατί άσκησε αγωγή κατά ημεδαπού, είτε γιατί σαν εναγόμενος μέχρι τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν υπέβαλε την ένσταση της έλλειψης δικαιοδοσίας των ημεδαπών δικαστηρίων, είτε, τέλος, γιατί του ασκήθηκε ανταγωγή συναφής με την αγωγή που έχει ασκήσει κατά ημεδαπού.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο Β, ως διπλωμάτης, απολαμβάνει του προνομίου της ετεροδικίας, αλλά στην συγκεκριμένη δίκη δεν ετεροδικεί, για τον λόγο ότι, η διαφορά που έχει δημιουργηθεί μεταξύ των Α και Β εμπίπτει στην πρώτη, κατά τα παραπάνω, κατηγορία των εξαιρέσεων του προνομίου.

Με την διεθνή συνθήκη, όμως, της Βιέννης «Περί διπλωματικών σχέσεων» που υπογράφηκε την 18.4.1961 και επικυρώθηκε στην Ελλάδα με το ΝΔ 530/70, αναγνωρίζεται ετεροδικία και για τις διαφορές εκείνες των διπλωματικών υπαλλήλων, που αφορούν ακίνητα τα οποία βρίσκονται στην Ελλάδα, επεκτεινόμενη και στις ενοχικές επ' αυτών διαφορές, όπως π.χ. για την απόδοση μισθίου ή την καταβολή των οφειλομένων μισθωμάτων κ.λπ.

Ο Α λοιπόν δεν μπορεί να εναγάγει τον Β στα ελληνικά δικαστήρια για την απόδοση του μισθίου, επειδή δεν υφίσταται δικαιοδοσία ελληνικών δικαστηρίων.

2. Όσον αφορά το ζήτημα της αρμοδιότητας:

α) Για την υλική αρμοδιότητα:

Στη συνήθη υλική αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται και οι μισθωτικές διαφορές, εφόσον το μίσθωμα που συμφωνήθηκε δεν υπερβαίνει τα € 600 (άρθρ. 14 § 1 β' ΚΠολΔ). Εάν υπερβαίνει το προαναφερόμενο ποσό, οι παραπάνω αγωγές υπάγονται στην εξαιρετική αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων (άρθρ. 16 περ. 1 ΚΠολΔ).

β) Για την τοπική αρμοδιότητα:

Στην ειδική και αποκλειστική δωσιδικία του ακινήτου υπάγονται οι ακόλουθες αγωγές (άρθρ. 29 ΚΠολΔ):

- εκείνες που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, όπως π.χ. διεκδικητικές (άρθρ. 1094, ΑΚ), αρνητικές (άρθρ. 1108, ΑΚ) καθώς και εκείνες που αφορούν την νομή ή κατοχή, όπως π.χ. αγωγές περί αποβολής (άρθρ. 987 ΑΚ), περί διατάραξης (άρθρ. 989, ΑΚ).
- οι μικτές, δηλαδή εκείνες οι οποίες, αν και έχουν αντικείμενο εμπράγματο δικαίωμα, στρέφονται κατά ορισμένου προσώπου, όπως π.χ. η αγωγή περί διανομής κοινού πράγματος (άρθρ. 799, ΑΚ και 478 επ. ΚΠολΔ), η περί κανονισμού ορίων (άρθρ. 1020 ΑΚ) κ.λπ.,
- οι «in rem scriptae», δηλαδή εκείνες που αφορούν απαιτήσεις κατά παντός διακατόχου, όπως π.χ. η αξίωση του εκμισθωτή κατά του υπομισθωτή για την απόδοση του μισθίου (άρθρ. 599 ΚΠολΔ) ή η αξίωση του χρήστη κατά τρίτου, προς τον οποίο ο χρησάμενος παραχώρησε το πράγμα προς απόδοση (άρθρ. 819 ΑΚ),
- εκείνες που αφορούν τον προσδιορισμό τιμής μονάδας αποζημίωσης επί αναγκαστικής απαλλοτρίωσης σε ακίνητο, και,
- εκείνες που πηγάζουν από μίσθωση ακινήτου ή από επίμορτη αγροληψία ή δικαίωματος που συνδέεται με την εκμετάλλευσή του.

Αρμόδιο, λοιπόν, δικαστήριο, για την εκδίκαση της επίδικης αυτής υπόθεσης, είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το ακίνητο, δηλαδή του Πειραιά.

Όσον αφορά την δικαστική απόφαση:

Η έλλειψη της διεθνούς δικαιοδοσίας δεν εξετάζεται αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο (άρθρ. 4 ΚΠολΔ), εκτός, εάν:

- απουσιάσει ο εναγόμενος κατά τη συζήτηση της αγωγής, ή
- πρόκειται για διαφορά που αφορά ακίνητο που βρίσκεται στην αλλοδαπή.

Συνεπώς, εάν ο Β προτείνει την έλλειψη της δικαιοδοσίας του ελληνικού δικαστηρίου είναι υποχρεωμένο το τελευταίο, εξετάζοντάς την, να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη (άρθρ. 4 β΄ ΚΠολΔ)· εάν δεν την απορρίψει και δικάσει, η απόφαση που θα εκδοθεί υπόκειται στην άσκηση αναίρεσης (άρθρ. 159 περ. 2 και 559 4ος ΚΠολΔ). Εάν ο Β δεν προτείνει την έλλειψη της διεθνούς δικαιοδοσίας, αν και είναι παρών, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, το δικαστήριο θα δικάσει κανονικά, δηλαδή, σαν να είχε δικαιοδοσία, επειδή, μ' αυτόν τον τρόπο, ο εναγόμενος που απολαμβάνει το προνόμιο της ετεροδικίας, υπέβαλε τον εαυτό του στην δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2

Θεμελιώδεις Δικονομικές Αρχές • Διαδικαστικές Προϋποθέσεις

Ο Α έχει ασκήσει κατά του Β αγωγή απόδοσης δανείου € 300.000 στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθήνας. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εναγόμενος ισχυρίσθηκε μεταξύ άλλων ότι άλλος δικηγόρος του αντιδίκου του παραστάθηκε στην συζήτηση στο ακροατήριο και άλλος υπέγραψε τις προτάσεις.

Ερωτάται: Είναι παραδεκτός και βάσιμος ο ισχυρισμός του εναγομένου;

Απάντηση

α) Για το παραδεκτό του ισχυρισμού:

Όλα τα μέσα επίθεσης και άμυνας των διαδίκων πρέπει να υποβάλλονται με τις προτάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 237 ΚΠολΔ (ή το άρθρο 591 παρ. 1γ' ΚΠολΔ στις ειδικές διαδικασίες), διαφορετικά απορρίπτονται ως απαράδεκτα (άρθρ. 527 ΚΠολΔ). εξαιρετικά, επιτρέπεται η υποβολή μέσων επίθεσης και άμυνας και μετά τη συζήτηση, εάν:

- πρόκειται για ισχυρισμούς που εξετάζονται από το δικαστήριο αυτεπάγγελτα ή για ισχυρισμούς που μπορούν να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης (προνομιακοί ισχυρισμοί),
- πρόκειται για ισχυρισμούς που δημιουργήθηκαν, για πρώτη φορά μετά τη συζήτηση ή που δεν υποβλήθηκαν έγκαιρα από δικαιολογημένα αιτία, αυτό ισχύει και στην ένσταση κατάχρησης δικαιώματος (οψιγενείς ισχυρισμοί), και,

- πρόκειται για ισχυρισμούς που αποδεικνύονται από δημόσιο έγγραφο ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου.

Ο ισχυρισμός που προτείνεται από τον Β είναι παραδεκτός, γιατί η έλλειψη πληρεξουσιότητας (καθώς και η υπέρβασή της) εξετάζεται από το δικαστήριο αυτεπάγγελτα και σε κάθε στάδιο της δίκης (άρθρ. 104 ΚΠολΔ).

Β) Για το βάσιμο του ισχυρισμού:

Στην πολιτική δίκη, πολλοί πληρεξούσιοι δικηγόροι δικαιούνται να εκπροσωπούν τον ίδιο διάδικο στην ίδια δίκη, είτε από κοινού, είτε ο καθένας χωριστά (άρθρ. 95 ΚΠολΔ). Συνεπώς, μπορεί άλλος δικηγόρος να παρίσταται στο δικαστήριο και άλλος να υπογράφει τις προτάσεις.

Ο ισχυρισμός λοιπόν του εναγομένου υποβάλλεται παραδεκτά, αλλά είναι νομικά αβάσιμος.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3

Αρμοδιότητα • Ανακοίνωση • Διαδικαστικές Προϋποθέσεις

Ο Β, κατά την ανέγερση οικοδομής στο ακίνητο του, προκάλεσε ζημιές στα δένδρα και στους καρπούς των δένδρων του γειτονικού ακινήτου που ανήκει στον Α, λόγω της αναγκαστικής, σ' αυτό, κυκλοφορίας του εργαζόμενου προσωπικού, αλλά και της τοποθέτησης, σ' αυτό, οικοδομικού υλικού.

Ο Α άσκησε αγωγή εναντίον του Β, με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλλει € 1.200 αποζημίωση για την από αμέλεια καταστροφή των δένδρων και καρπών του ακινήτου του. Μετά τη συζήτηση της αγωγής ο Β ανακοίνωσε την δίκη στον Γ, ο οποίος δεν παρουσιάστηκε καθόλου μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης, η οποία, μάλιστα, δεν αναφέρθηκε σ' αυτήν.

Ερωτάται: 1) Ποιο είναι το αρμόδιο δικαστήριο για την επίλυση της διαφοράς αυτής;

2) Είχε έννομο συμφέρον ο Β να ανακοινώσει τη δίκη αυτή στον Γ;

3) Ασκήθηκε εμπρόθεσμα η ανακοίνωση αυτή;

4) Πώς κρίνετε τον ισχυρισμό του Β για το ότι το δικαστήριο είχε υποχρέωση, με την απόφαση που εξέδωσε, να αναφερθεί σχετικά με την ανακοίνωση που άσκησε;

Απάντηση

1. Για την υλική αρμοδιότητα του δικαστηρίου:

Στην εξαιρετική αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται, ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς, και οι διαφορές που προκύπτουν από τις διατάξεις του γειτονικού δικαίου και συγκεκριμένα από αυτές των άρθρων: 1003-1009, 1018-1020 και 1023-1031 ΑΚ, καθώς και αυτές που αναφέρονται στις ζημιές από τις παραβάσεις των διατάξεων αυτών (άρθρ. 15 περ. 3 ΚΠολΔ). Πιο συγκεκριμένα και σύμφωνα με το άρθρο 1018 ΑΚ ο κύριος γειτονικού ακινήτου υποχρεούται να ανέχεται, με καταβολή αποζημίωσης ή παροχή ασφάλειας για τις τυχόν ζημιές, όταν απαιτείται, την είσοδο και κυκλοφορία του εργαζόμενου προσωπικού ή την παροδική τοποθέτηση εγκαταστάσεων ή οικοδομικού υλικού, προκειμένου να γίνει επισκευή ή ανακαίνιση κτιρίου.

Για την τοπική αρμοδιότητα:

Στην ειδική και αποκλειστική δωσιδικία του ακινήτου υπάγονται οι ακόλουθες αγωγές (άρθρ. 29 ΚΠολΔ):

- εκείνες που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, όπως π.χ. διεκδικητικές (άρθρ. 1094 ΑΚ), αρνητικές (άρθρ. 1108 ΑΚ) καθώς και εκείνες που αφορούν την νομή ή κατοχή, όπως π.χ. αγωγές περί αποβολής (άρθρ. 987 ΑΚ), περί διατάραξης (άρθρ. 989 ΑΚ),
- οι μικτές, δηλαδή εκείνες οι οποίες αν και έχουν αντικείμενο εμπράγματο δικαίωμα, στρέφονται κατά ορισμένου προσώπου, όπως π.χ. η αγωγή περί διανομής κοινού πράγματος (άρθρ. 799 ΑΚ και 478 επ. ΚΠολΔ), η περί κανονισμού ορίων (άρθρ. 1020 ΑΚ) κ.λπ.,
- οι «*in rem scriptae*», δηλαδή εκείνες που αφορούν απαιτήσεις κατά παντός διακατόχου, όπως π.χ. η αξίωση του εκμισθωτή κατά του υπομισθωτή για την απόδοση του μισθίου (άρθρ. 599 ΚΠολΔ) ή η αξίωση του χρήστη κατά τρίτου προς τον οποίο ο χρησάμενος παραχώρησε το πράγμα προς απόδοση (άρθρ. 819 ΑΚ),
- εκείνες που αφορούν τον προσδιορισμό τιμής μονάδας αποζημίωσης επί αναγκαστικής απαλλοτρίωσης σε ακίνητο και,
- εκείνες που πηγάζουν από μίσθωση ακινήτου ή από επίμορτη αγροληψία ή δικαιώματος που συνδέεται με την εκμετάλλευση του.

Αρμόδιο, λοιπόν, δικαστήριο είναι το Ειρηνοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου κείται το ακίνητο.

2. Ανακοίνωση είναι η γνωστοποίηση μιας εκκρεμούς δίκης σε τρίτο πρόσωπο. Παραδεκτά, ασκείται η ανακοίνωση, συντρεχόντων και των λοι-

πών γενικών προϋποθέσεων του παραδεκτού των διαδικαστικών πράξεων, εφόσον (άρθρ. 91 ΚΠολΔ):

- υπάρχει εκκρεμής δίκη,
- γίνεται σε τρίτο πρόσωπο, δηλαδή σε πρόσωπο που δεν ταυτίζεται με τα πρόσωπα των αρχικών διαδίκων,
- υπάρχει έννομο συμφέρον, το οποίο δεν ορίζεται, από τον νόμο περιοριστικά (όπως συμβαίνει στην προσεπίκληση), αλλά ενδεικτικά, δηλαδή, θα πρέπει να δικαιολογείται η ύπαρξή του από την συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με τους κανόνες του ουσιαστικού δικαίου.

3. Η ανακοίνωση μπορεί να ασκηθεί μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής ή μέσα σε ενενήντα (90) αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του είναι κάτοικος αλλοδαπής ή αγνώστου διαμονής (άρθρ. 238 ΚΠολΔ). Επομένως απαράδεκτα η ανακοίνωση, στην προκειμένη περίπτωση, ασκήθηκε μετά τη συζήτηση της αγωγής.

4. Η ανακοίνωση δεν αποτελεί μορφή παροχής έννομης προστασίας, επειδή δεν επηρεάζει την εξέλιξη της διαδικασίας, αλλά ούτε την έννομη σχέση που συνδέει τον διάδικο που ανακοίνωσε την δίκη με τον τρίτο προς τον οποίο έγινε. Ακόμα και όταν ο τρίτος προς τον οποίο έγινε η ανακοίνωση απουσιάζει, η διαδικασία προβαίνει κανονικά σαν να μην είχε γίνει ανακοίνωση.

Εξαιρετικά, η ανακοίνωση παράγει αποτελέσματα:

- εάν προσέλθει ο τρίτος, προς τον οποίο έγινε ανακοίνωση, μπορεί να ασκήσει παρέμβαση, οπότε θα επέλθουν οι συνέπειες της (άρθρ. 79 επ. ΚΠολΔ),
- εάν η ανακοίνωση ασκηθεί εμπρόθεσμα κατά το άρθρο 238 ΚΠολΔ (και σε περίπτωση που η υπόθεση συζητείται με ειδική διαδικασία δέκα (10) ημέρες πριν τη συζήτηση κατά το άρθρο 591 παρ. 1β' ΚΠολΔ) και ο τρίτος προς τον οποίο έγινε δεν συμμετάσχει της διαδικασίας (δεν ασκήσει δηλαδή παρέμβαση), δεν μπορεί να στραφεί κατά της απόφασης που θα εκδοθεί με τριτανακοπή (άρθρ. 92, 586 ΚΠολΔ).

Ο ισχυρισμός, λοιπόν, του Β είναι αβάσιμος, γιατί, εφόσον η ανακοίνωση δεν αποτελεί μορφή παροχής έννομης προστασίας, δεν υποχρεώνει αντίστοιχα το δικαστήριο να αποφανθεί γι' αυτήν.

ISBN: 978-960-562-522-1

15821